

עין משפט
גר מצוה
לז:

נ ו א מ"י פ"א מהל' רוח
 ומדברת נפש הלכה ד
 קמה לאחור קמה'
נ ו ב מ"י פ"ה שם הל'
 א קמה לאחור קמה'
נ ו ג מ"י פ"ה שם הל' ח
 קמה עשן קמה'
נ ו ד מ"י פ"ה שם הל'
 קמהדור קמהדור ד קמה
 עשן קמה'
נ ו ה מ"י פ"ה שם הל'
 רוחה הלכה ד קמה
 עשן קמה'
נ ו ו מ"י פ"ה שם הל'
 עשן קמה' יג קמה
 עשן קמה'
נ ו ז מ"י פ"ה שם הלכה
 קמהדור קמהדור ד קמה
 עשן קמה'

מוסף רש"י

[illegible]

4000

אלו נערות פרק שלישי כתובות

וְחָדָא במיתה ובפלות. ורובן מלקות וממון ומיתה ומלקות
תריביה נפקי מכדי רשעו דמשמע אס נחמינ כדרי
מלקות מיתה או ממון משום רשע אמת אחת מחייבו ואל^א דסמיך
מלקות ארבעס יכנו לא יסיף מ"מ אין לנו לומר דלקה ולא ימות
בזמן שזקנה ורשע משלם דלמגורו
וְחָדָא במיתה ובמון ומלקות
מיתה וממון משום
בממוניה לא עבדינן
דאדי ואדי בגופיה
היא ונעביד ביה ואי
דתרתי בגופיה לא ע
דחרא בגופיה וחדא
ביה צריכא ואלא ת
למה לי ^דדאמר רחמ
מיניה ותפסריה מקטלי
אל עיר מקלטו ^כלמח
תשקול במונא מיניה
קראי למה לי חד בע

[illegible]

שמים סנותריך מהר"ם כיון דליתקש מימת שור למימת בעלים
מיתות קלות שנין שגגתו אכפרה ענין פי' בקושר' כגון עבדו
מימתו שגגתו לכפרה ע"י גלות וקשה דלכ"י לנסקל' אמר
אפי' דחד לדרך עליה ומד לדרך ירידה שגגתו לכפרה דהיי
שנין שגגתו לכפרה ע"י חתן או ע"י קרבן אבל רואה לא יתן
מימות חמורות שלא יתן שגגתו לכפרה ע"י קרבן דהיינו כל מימות
ואתו ומקלל אביו ואמו וגו' נפש ומוגדף אילנא דרעבן דלמרי
פרט למגדף שאין זו מעשה ורואה ומימות קלות כגון עבדו כוכבים
שעשת מינה מלא תקור כפרו ומתהם שמענין כל מימות חמורות
דאיטריך תרי קראי למימות חמורות חד לדרך עליה שלא יתן ש
קשה לרש"י דמאי איטריך קרא לחייבי מימות קלות כגון עבדו
ענין ומיך דמאי ישמעאל נט' של רבי יוחנן בן ברוקה לטעמיה בעלים

לא תקחו כופר. משמע גמי אם תהרגנו לא תעשנו ממון: דאמר רחמנא. שניה הוא דמשינן לאו לאשמעין דלא תעביד ביה תרמי אלא לאשמעין בחיוב מיחא דברא שלא יפיר בממון: לא תקחו כופר לנוס. קא ס"ד לא תעביד ביה תרמי לאורג שבוגג גלות וממון: וליכוי דאי לאשמעין מויד.

וצריכא דאי אשמעינן
דחדא בגופיה וחדא
אבל במיתה ומלקות
אימא מיתה אריכתא
ישמעיעין מיתה ומלקות
דינן אבל מיתה וממון
בממניה אימא נעביד

ולא כדבדיו ממון נמה לי מלא תקחו
כופר נפקא: שאין פוטרין אוסו. ולומר
כבר נתכפר געוודו ספק השעלה
מכפרת על הספק: ואסא כסתר. בעברה
ערישה כתיב: מיסא יפס. כבדקי ומלד
הסימנים שימות מהר: כל חרס וגו'.
שמעט לשון חייבי מיתות כמו ויבט
לאלהים (שמות כג): ערכו עלי.
ואש"ל שערך איתו לפי דמיס אלא לפי
שנים לא אחר כלום דמעטיה קרא
הכל. והאי חרס לשון הקדש הוא: שדמיו
קלובין. כמורה לפי שנים ולא דמי
לאומר דמיו עלי דלמיס איתו לא כלל
ערך יס לו: לתמוחין בדי שמיס.
כגון מי שהרג שורו את הנפש
דכתיב ביה יומת' ולא מיתת ביה דין
דנפקא לו כסאגדירין (דף טו): מות
יומת המכה רוצח הוא' על דרשמו
אתה הורגו ואי אתה הורגו על
רצחת שורו והאי יומת בדי שמיס:
יכול אף. חייבי מיתות ב"ד יפדו
בממון: חרס מן האדם. ארס
שחמיו: חרס: אלא מיתות חמורות
שלא ניסנה שנגזן לכפרה. כיון
דקרא לא פריש כל מיתות מסיחין אי
שדית חמורא דאין ממוט מזילו
למיתות חמורות ומאי ניכסו כגון
העושה חבורה בזביו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כחובה בשגגתו
שאין כרת חזונו דלחייב חטאת
בשגגתו: מיתות קלות. היינו כל
מיתות החמורות כהן כרת על זדונו בלא
התראה יס כפרה בשגגתו בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבט ועריות
א"ע רוצח שיש כפרה לשגגתו בגלות:
ולא חמילא. שמעת לה מלא חמור קורא
הא גבי רוצח כתיבא ויניחה כפרה
לשגגתו ואשעתיק קרא שלא יציל את
עמלו בממון ולמה לי חו כל חרס:
הכי

גדול אף בדין אדם כן ת"ל חרם מן האדם לא יפדה ואין לי
שלא ניתנה שגגתו לכפרה מיתות קלות שניתנה שגגתו
דמים ולא ממילא מלא תקחו כופר שמעת מינה לא תשקול
הכל בדרם ל"ל אמר רמי בר חמא איצטריך ס"ד אמנא
הני

נקיט נמי מיתא בעלים בידי אדם למיתא בעלים שעל ידי שור:
 כוכבים ושבת וגילוי שיען שגגתא לכפרה ע"י קרבן וכן רוצה
 ליצטרך מרס וכל מרס ולא מחקו ג' קראי בלא מחקו כופר ונחמה
 מ' עשרות קלות לפ"ה לכן נראה דמיתא קלות ולא חשיב אלא הכו
 נגמו לכפרה ע"י ממון אלא על ידי גלות וה"פ דנריחא אין לי אלא
 שאין בהן כרת כגון מסית ומדיח ונציא השקר חוקן ממנה ומכה אצו
 בריחית (דף ג:) דאין מציא קרבן על שגגתו דמכחי לעשה שגגה
 ושבת ועריות דיש בהן כרת ומציא קרבן על שגגתן ופירוש אלא ממילא
 ולא לי קרא למיתות חמורות אבל למיתות קלות ודאי לר"י קרא ומשי
 גמו לכפרה כלל אחד לדרך ירידה שיען שגגתו לכפרה על ידי גלות
 כוכבים ושבת ועריות דמה שי"ן שם כופר למ"ד כופר היינו דמי
 דברק שור שגגה ד' וה' (נ"ק דף מ.) ונתן פדיון נפשו דמי מוק:
 הני

הני

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ולא תקחו כפר לפניש
רצח אשר הוא רשע
למות בו תוקח:
2. בכפרו כל
זולא תקח קר לנט
לא עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות
הקדש בכפרו כל
3. ולא תחפשו את
הרצח אשר אתם אהב
תאמרו ואת יתקן את
הארץ ולא ירצו לא יק
לעז אשר יקדש בה
אם כפרם:
4. בכפרו כל
ואתה תבשר דקם
הקדש מקדש כי תחש
הקדש בעיני:
5. דברים אם
לא תשק לו את הנטר
את בני עמך ואהבת
לרעם כמון את:
6. יקראו יח
כל דעם אשר יתם
כל מאדם לא יפדו מות
ינקו:
7. את כפר נפש כל
את כפר נפש כל
אשר ישתה יקדש
שנות אל